

Skolecommissionen, men i det Dieblik, man lader Præsten blive udenfor den Stilling, han nu har, træder han tilbage og er kun Menighedsmedlem. Det vilde være en upassende Stilling at give Præsten, at der kun var Tale om een af to Ting, enten at han ikke blev valgt, eller at han, hvis han blev det, ikke skulde kunne sige Nei. Præsten kom derved til at staae i en falsk Stilling ligeoverfor Menigheden. Forsaavidt man siger: det er han iforveien, og spørger, hvorfor han, dersom Menigheden har den Tillid og Kjærlighed til ham, at den vælger ham, skulde modsætte sig, saa siger jeg, at det vil være enhver hæderlig Mand's Følelse imod at være stillet saaledes, at han kan blive udelukket, hvis man ikke vælger ham, men at han skal modtage Valg, hvis man vælger ham til Medlem af Communalraadet. Det bør ikke være tilladeligt at sige: Vi kunne udelukke ham, men dersom vi ere saa gode at vælge ham, skal han modtage Valg. Under saadanne Betingelser bør man ikke sætte en fiinskønde og hæderlig Mand. Naar jeg altsaa stemmer for Forslagets Overgang til anden Behandling, er det først, fordi jeg er overbevist om, at vi ville skabe stor Nytte ved, at de to Gjenstande, disse to Dele af Communalloven, som her hovedsagelig foreligge, gennemgaae en alvorlig Behandling, før vi foretage den endelige Communallov; dernæst stemmer jeg derfor i det Haab, at vi ved anden Behandling ville vide at stille to Ting strengt fra hinanden, nemlig Skole- og Fattigvæsenet, som aldeles ikke ere det Samme, og endelig stemmer jeg derfor i det Haab, at man ikke vil undergive Præsten Tvangsvalg, men enten vil sætte ham ind i den Stilling, han bør have paa Grund af, at han udtrykkelig er sat som Menighedspræst, Menighedspostimester, Menighedsborgemeister, Skoleforstander eller hvad man nu vil kalde ham, eller lade ham være tilstede i Communalraadet ligesom ethvert andet Medlem, der bliver valgt, saaledes at han skal modtage dette Valg som ethvert andet Medlem. Sfaald han ikke bliver valgt, bliver han udenfor som enhver Anden, men man bør ikke sætte ham i denne besynderlige exceptionelle Stilling. Jeg skal altsaa raade til at lade Forslaget gaae til anden Behandling, fordi

jeg betragter det som en vigtig Gjenstand, der trænger saameget til betimelig Behandling, at man vilde gjøre Uret ved ikke at staae en Leilighed dertil.

Søgsbro: Jeg takker det ærede Medlem, fordi han vil stemme for at lade Forslaget gaae til anden Behandling. At gaae ind paa hans øvrige Betragtninger frygter jeg nu vilde føre for vidt, og der vil jo blive god Anledning dertil, hvis Forslaget, som jeg haaber, kommer til anden Behandling. Jeg skal ogsaa dernæst takke de ærede Medlemmer, som have støttet Forslaget og derved have gjort det overflødig for mig at ansøre mere til dets Forsvar. Men først og fremmest maa jeg takke den ærede Minister, fordi han ved sine Udtalelser har vist, at han ikke er utilbøjelig til at gaae ind paa Forslaget i dets Hovedtanke, naar det med Hensyn til dens Udførelse undergives forskjellige Forandringer i Enkeltighederne. Jeg antager dermed, at det er blevet afgjort, at Forslaget vil kunne komme til anden Behandling, og jeg skal derfor nu saameget mindre imødegaae de forskjellige Indvendinger, der ere komne frem mod dette Forslag, og naturligtvis allermindst saadanne, som pleie at komme frem imod ethvert Forslag, der søger at gjøre Fremskridt i Retning af større Frihed. Jeg skal kun, da det er blevet saa stærkt fremhævet, at der ikke er nogen Trang til dette Forslag, erindre om, at Tanken i dette Forslag allerede behandlede her i Thinget i 1855, dengang da Forslaget om en Forandring af Sogneforstanderskabernes Sammensætning var forelagt. Da hittede der sig, saavidt jeg erindrer, ikke mere end een eneste Stemme derimod af de mange Talere, som udtalte sig om det; saagodtsom Alle syntes enige om, at det var ønskeligt, at en saadan Forandring kunde finde Sted, og der blev stillet et bestemt Forslag derom, som, efter hvad man kan se, havde største Sandsynlighed for at gaae igennem, men som blev fravalgt, fordi Ministeren eller maaske rettere Ministeriet i sin Heelhed ikke troede, at Tiden endnu var kommen til at gaae ind derpaa. Nu er der gaaet saamange Aar hen siden, at denne Tid dog vel maa være kommen, og da idetmindste Ministeren har erklæret, at han ikke